

[Stubkjær Pedersen]

hed for at stå imod. Det må vi give dem. Det må være hovedopgaven for folketingets landbrugsudvalg og for folketinget i de kommende måneder og år at finde en løsning på landbrugets problemer, sådan at det kan blive selvhjulpent.

Sagen er jo den, at landbrugets kapital i hvert tilfælde hidtil har været alt for dyr. Der har været alt for høj en rente, og det har landbruget ikke kunnet bære. Med den langsomme omsætnings hastighed, landbruget har, har man ikke kunnet konkurrere med industrien med hensyn til kapital. Det må man forsøge at finde en mulighed for. Selv om penge koster pengenes pris, som landbrugsministeren siger, må vi prøve at se, om vi måske kan finde ud af en anden pris på pengenes pris, sådan at vi giver landbruget mulighed for en større indtjening, en så stor indtjening, at de også får mulighed for at oparbejde en stødpude, en form for kapital, som de kan bruge i de katastrofeår, som hr. Bjørn Poulsen er inde på, og som de måske også kan bruge til en pension. Måske kan vi kombinere de to ting. At der mangler solidaritet inden for landbruget, tror jeg folketinget her kan være enig om. Det ville være lykkeligt, hvis landbrugerne kunne udvise større solidaritet over for hinanden.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at gøre opmærksom på de penge, som landbruget smider ud, havde jeg nær sagt, til forbrugerne på grund af den manglende solidaritet landmændene og deres selskaber imellem. Der ligger nok her utrolig mange penge, langt flere penge, end der ville være i sådan en fond. Det er landbrugets opgave i de kommende år og i de kommende måneder at komme ud af de problemer og enes. Det er folketingets opgave at finde en form for kapital til landbruget, som landbruget kan leve med.

Vi vil selvfølgelig kigge på SFs forslag i udvalget. Jeg er enig med venstres ordfører i, at vi nok kan få afdækket en hel masse ting i kraft af dette beslutningsforslag. Jeg er bange for, at det ikke er muligt at lave dette beslutningsforslag om til et egentligt lovforslag; det er der vist for mange tekniske problemer i. Derfor kan jeg ikke give tilslutning til forslaget. Men ideen med at gøre landbruget selvhjulpent kan vi altså regne med hr. Bjørn Poulsens tilslutning til også fremover.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet betragter landbruget som et liberalt erhverv, og mit partis ønske er, at landbruget bevares fremover som et liberalt erhverv, naturligvis med risikoen for gevinst og risikoen for tab. Derfor er vi imod enhver indblanding fra statens side, uanset om det forsøges ad for- eller bagdøren.

Det foreliggende forslag er et forsøg på at undergrave erhvervslivets frihed ved at tvinge landbrugerne ind i en statsstyring i form af en obligatorisk solidarisk katastrofefond. Konsekvensen af en vedtagelse af dette forslag med udbygning af et sikkerhedsnet for landbrugere med staten som bidragyder vil være, at andre erhverv med lige så stor ret kan søge om statsstøtte til sikring af deres eksistens. Konsekvensen vil naturligvis blive, at så kommer skovejerne, så kommer fiskerne, så kommer vognmændene, så kommer den lille købmand, som er truet af supermarkedet, så kommer bagerne osv. Det bliver konsekvensen af en vedtagelse af et sådant forslag.

Derfor kan fremskridtspartiet ikke acceptere forslaget, og derfor siger vi nej.

Larsen-Ledet (RV):

I det radikale venstre ser vi med interesse på forslaget om en obligatorisk katastrofefond for landbruget. Vi har ikke de bedste erfaringer her i folketinget med hensyn til høsttabsordninger, når der indtræffer katastrofeforhold i landbruget. Men vi må også sige, at beslutningsforslaget indebærer, så vidt vi kan se, et enormt stort administrationsapparat for at finde ud af, om et tab i stald eller mark er på under 15 pct., eller hvor meget tabet eventuelt er over 15 pct.

Jeg vil også gerne anføre, at haglskader kan forsikres uden selvrisiko. Vi er også vidende om, at et forsikringsudvalg under ministeriet for offentlige arbejder arbejder med forsikringsmuligheder for oversvømmelser, hvor staten måske kommer til at medvirke, og hvor bidrag kan blive lovboundne ligesom brandforsikring. Derfor vil vi gerne fra radikal side afvente færdiggørelsen af dette udvalgsarbejde.

I øvrigt kunne det vel også være rimeligt at høre forsikringsselskaberne, om de vil være i stand til at udvide deres område til de traditionelle katastrofeområder. Jeg mener